

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**İKİNCİ BÖLÜM
KARAR****NASRULLAH KURAN BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2015/18990

Karar Tarihi : 6/2/2019

Başkan : Engin YILDIRIM

Üyeler : Recep KÖMÜRCÜ

M.Emin KUZ

Rıdvan GÜLEÇ

Recai AKYEL

Raportör : Ali KOZAN

Başvurucu : Nasrullah KURAN

Vekili : Av. Rezan SARICA

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, kantin ve ziyaretçi hakkının kullanılmaması nedeniyle özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 7/12/2015 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık görüşünü bildirmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

6. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

7. Başvurucu, İmralı F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda (İnfaz Kurumu) *devletin egemenliği altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırmaya çalışma, PKK terör örgütüne üye olma suçlarından* hükümlü olarak bulunmaktadır.

8. Başvurucu Bursa 1. İnfaz Hâkimliğine (İnfaz Hâkimliği) başvurarak çeşitli gerekçelerle engellenen ziyaretçilerinin ziyaretlerini gerçekleştirebilmeleri için gerekli tedbirlerin alınmasını ve belirli aralıklarla kullanılan kantinden yararlanma hakkının sürekli kullanılmasını talep etmiştir. Başvurucu ayrıca telefon ile haberleşme hakkından yararlandırılmadığını belirterek telefonla görüşmesinin kısıtlanmasına itiraz etmiştir.

9. İnfaz Hâkimliği 12/10/2015 tarihli kararıyla taleplerin ve itirazın reddine karar vermiştir. Kararın gerekçesinde; yaz dönemi kantin ihtiyacının karşılanmasında kısa süreli olarak yaşanan aksaklıkların personel yetersizliğinden kaynaklandığı ve sorunların giderildiği, İnfaz Kurumuna ziyaretçi gidişlerinin düzenli olarak sağlanamamasının da hava muhalefeti nedeniyle olduğu tespiti yapılmıştır. Gerekçede, yaşanan aksaklıkların kasti olarak oluşturulduğuna dair bir delil olmadığı da vurgulanmıştır. Ayrıca kararda, İnfaz Kurumu İdare ve Gözlem Kurulunun 29/6/2015 tarihli ve 2015/52 sayılı karar ile başvurusunun telefonla haberleşmesinin kısıtlanmasına karar verildiği, anılan karara itirazın İnfaz Hâkimliğinin 30/7/2015 tarihli ve Bursa 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 21/8/2015 tarihli kararlarıyla reddedildiği hatırlatılarak itirazın reddine karar verilmiştir.

10. Başvurucunun anılan karara itirazı Bursa 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 21/8/2015 tarihli kararıyla reddedilmiştir. Nihai karar 5/11/2015 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiştir.

11. Başvurucu 7/12/2015 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

12. İnfaz Kurumu tarafından gönderilen 1/11/2018 ve 12/11/2018 tarihli yazılarda, başvurusunun kantin kullanım hakkı ile ziyaretçi hakkına dair kısıtlama kararı olmadığı belirtilmiştir. Ayrıca başvurusunun, İnfaz Kurumunda kaldığı sürece anılan haklardan yararlandığı vurgulanmıştır. Öte yandan İnfaz Kurumunda bulunan hükümlü sayısının az olması nedeniyle hükümlülerin yazmış olduğu listelerde bulunan istek belgesine göre dış kantin yolu ile ihtiyaçların temin edildiği ifade edilmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

13. 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "Hükümlüyü ziyaret" kenar başlıklı 83. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Hükümlü, belgelendirilmesi koşuluyla eşi, üçüncü dereceye kadar kan ve kayın hısımları ile vasisi veya kayını tarafından haftada bir kez ve ayrıca kuruma kabullerinde, zorunlu hâller dışında bir daha değiştirilmemek üzere, ad ve adreslerini bildirdiği en fazla üç kişi tarafından, yarım saatten az ve bir saatten fazla olmamak üzere çalışma saatleri içinde ziyaret edilebilir..."

...

(3) Görüşler, koşul ve süreleri Adalet Bakanlığınca hazırlanan yönetmelikle kapalı ve açık olmak üzere iki biçimde yaptırılır."

14. 5275 sayılı Kanun'un "*Hükümlünün beslenmesi*" kenar başlıklı 72. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(2) *Hükümlü, kendisine verilen günlük besin ve ihtiyaç maddeleri dışındaki ihtiyaçlarını kurum kantininden sağlayabilir. Kantini bulunmayan kurumlarda, bu maddeler, idarenin izin ve kontrolü altında dışardan sağlanabilir...*"

15. 17/6/2005 tarihli ve 25848 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkında Yönetmelik'in (Ziyaret Yönetmeliği) "*Ziyaret gün ve saatleri*" kenar başlıklı 10. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"*Ziyaret günleri ve saatleri ile bir hükümlü ve tutuklunun görüşebileceği ziyaretçi sayısı, kurumun fiziki yapısı ve kapasitesi dikkate alınarak, kurumca belirlenir...*"

B. Uluslararası Hukuk

16. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) "*Özel ve aile hayatına saygı hakkı*" kenar başlıklı 8. maddesi şöyledir:

"(1) *Herkes özel ve aile hayatına, konutuna ve yazışmasına saygı gösterilmesi hakkına sahiptir.*

(2) *Bu hakkın kullanılmasına bir kamu makamının müdahalesi, ancak müdahalenin yasayla öngörülmüş ve demokratik bir toplumda ulusal güvenlik, kamu güvenliği, ülkenin ekonomik refahı, düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için gerekli bir tedbir olması durumunda söz konusu olabilir."*

17. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine (AİHM) göre özel hayata saygı hakkı, özel bir sosyal hayat sürdürmeyi yani kişinin sosyal kimliğini geliştirme hakkı anlamında bir *özel hayatı* güvence altına almaktadır. Bu yönü ile birlikte değerlendirildiğinde bahsi geçen hak, ilişki kurmak ve geliştirmek üzere çevresinde bulunanlarla temas kurma hakkını da içermektedir (*Özpınar/Türkiye*, B. No: 20999/04, 19/10/2010, § 45; *Niemietz/Almanya*, B. No: 13710/88, 16/12/1992, § 29).

18. AİHM'e göre hükümlü ve tutuklular Sözleşme kapsamında kalan temel hak ve hürriyetlerin tamamına kural olarak sahiptir (*Hirst/Birleşik Krallık (No. 2)* [BD], B. No: 74025/01, 6/10/2005, § 69).

19. AİHM'e göre hükümlü ve tutukluların özel hayata ve aile hayatına saygı gösterilmesi hakkı, ceza infaz kurumu idaresinin hükümlü ve tutukluların ailesi ve yakınlarıyla temasını devam ettirecek önlemleri almasını zorunlu kılmaktadır (*Messina/İtalya (No. 2)* B. No: 25498/94, 28/9/2000, § 61; *Ouinan/Fransa (k.k.)*, B. No: 13756/88, 12/3/1990; *Kučera/Slovakya*, B. No: 48666/99, 17/7/2007, § 127).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

20. Mahkemenin 6/2/2019 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

21. Başvurucu; ziyaretçiler ile görüşme hakkının kısıtlanmasına dair idari ya da yargısal bir karar olmamasına rağmen kosterin bozuk olması, hava muhalefeti gibi gerekçeler ile ziyaret edilmesinin engellendiğini ve 17/3/2015 tarihinden beri ziyaretçileriyle görüşemediğini belirtmiştir. Başvurucu, benzer gerekçeler ile kantinden de yararlandırılmadığını, maddi imkânsızlıklar sebep gösterilerek haklarından mahrum bırakılamayacağını, ileri sürülen maddi yetersizliklerin giderilmesinin devletin pozitif yükümlülüğü kapsamında olduğunu ifade etmiştir. Başvurucu, ziyaretçileri ile görüşmesinin engellenmesi ve telefonla görüşme hakkının kısıtlanması ile devletin haklarını kullanabilmesi için gerekli koşulları oluşturmaması hususları gözetildiğinde Ceza İnfaz Kurumu koşullarının işkence boyutuna ulaşan sosyal izolasyon durumuna denk düştüğünü belirterek özel hayata ve aile hayatına saygı, maddi ve manevi varlığın geliştirilmesi hakları ile ifade ve haberleşme hürriyetlerinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

22. Bakanlık görüşünde; kantin ihtiyacının 2015 yılının Ağustos ayında personel yetersizliği nedeniyle geçici bir süre sağlanamadığı, ancak başvuru hakkında kantin kullanımının kısıtlanmasına dair bir kararın olmadığı belirtilmiştir. Ayrıca Kurum yerleşkesinin adada olması nedeniyle ulaşımın gemi ile yapıldığı, aynı yılın Ağustos ve Eylül aylarında toplam 6 gün hava muhalefeti ve gemi arızası nedeniyle ziyaretçi görüşmelerinin mücbir sebeplerden dolayı geçici olarak yapılamadığı belirtilmiş ve bir hak ihlalinin olmadığı vurgulanmıştır.

23. Bakanlık görüşüne karşı başvurunun cevabında, 17/3/2015 tarihinden 26/12/2015 tarihine kadar ziyaretçileriyle görüşmediği, hava şartları ve gemi arızası gibi bahanelerin kabul edilemeyeceği, dışarı ile asgari iletişimin sağlanması gerektiği, personel yetersizliğinin mahpusların haklarının ihlal edilmesinin gerekçesi olamayacağı belirtilerek başvuru formundaki görüş ve iddialar tekrarlanmıştır.

B. Değerlendirme

24. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki tavsifi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki nitelendirmesini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvuru formu ve ekleri incelendiğinde; başvurunun temel iddiasının kantinden sürekli yararlandırılması ile ziyaretçileriyle görüşmelerinin sağlanmasına ilişkin taleplerinin reddedilmesine yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenle başvurunun, özel hayata ve aile hayatına saygı hakkı kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

25. Anayasa'nın 20. maddesinin birinci fıkrasının ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes ... aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. ... aile hayatının gizliliğine dokunulamaz."

26. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre Anayasa Mahkemesince açıkça dayanaktan yoksun başvuruların kabul edilemez olduğuna karar verilebilir. Başvurucunun ihlal iddialarını temellendiremediği, iddialarının salt kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlara ilişkin olduğu, temel haklara yönelik bir müdahalenin olmadığı veya müdahalenin meşru olduğu açık olan başvurular ile karmaşık veya zorlama şikâyetlerden ibaret başvurular açıkça dayanaktan yoksun kabul edilebilir (*Hikmet Balabanoğlu*, B. No: 2012/1334, 17/9/2013, § 24).

27. Öte yandan telefonla görüşme hakkının kısıtlanmasına yönelik iddiaların İnfaz Kurumunun 29/6/2015 tarihli ve 2015/52 sayılı kararıyla ilgili olduğu, bu iddiaların başvurucunun 2015/15983 sayılı bireysel başvuru dosyası kapsamında değerlendirildiği gözetilerek başvurucunun telefonla görüşmesinin kısıtlanmasına yönelik iddialarıyla ilgili yeniden bir değerlendirme yapılmasının gerekli olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu nedenle başvuru, kantinden yararlanmaya ve ziyaretçilerle görüşmeye yönelik iddialarla sınırlı olarak incelenmiştir.

28. Somut olayda başvurucu, yerleşkesi İmralı Adası'nda bulunan ve deniz yolu ile ulaşılabilen İnfaz Kurumunda kalmaktadır. Bu nedenle başvuru değerlendirilirken İnfaz Kurumunun fiziki koşullarının gözönünde bulundurulması gerekir. İnfaz Hâkimliğinin gerekçesinde, İnfaz Kurumundan celp edilen belgeler gözetilerek kantin kullanım hakkı ile ziyaretçi hakkının kullanımında hava şartları ve personel yetersizliğinden dolayı kısa süreli aksama olduğu tespit edilmiş, ancak İnfaz Kurumunun fiziki koşulları ve aksaklıkların giderildiği hususları gözönünde tutularak talepler reddedilmiştir. İnfaz Hâkimliğinin kararı ve İnfaz Kurumunun cevabı birlikte değerlendirildiğinde, İnfaz Kurumunda kantin bulunmadığı, ihtiyaçların dış kantin yolu ile sağlandığı, hem kantin hakkının hem de ziyaretçi hakkının kullanımında yaşanan kısa süreli aksamalarda İnfaz Kurumu yerleşkesinin adada olması nedeniyle hava koşullarının etkili olduğu ve başvurucunun anılan hakları İnfaz Kurumunda kaldığı sürece kullandığı anlaşılmaktadır. Öte yandan İnfaz Kurumunun, anılan hakların kısıtlanmasına yönelik bir karar almadığı da sabittir.

29. Kaldı ki, yukarıda yapılan açıklamalarla birlikte başvurucunun anılan hakları sürekli olarak kullanamadığı ve devletin yaşanan aksaklıkları gidermediği yönündeki iddialarını destekleyen bilgi ile belge sunmadığı görülmüştür. Öte yandan başvurucunun ziyaretçi ve kantin kullanım haklarını İnfaz Kurumunun anılan şartları kapsamında kullandığı hususu da dikkate alındığında, özel hayat ve aile hayatına saygı hakkına yönelik bir ihlalin olmadığı açık olduğu anlaşılmıştır.

30. Açıklanan gerekçelerle başvurunun, diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

Engin YILDIRIM bu görüşe katılmamıştır.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA Engin YILDIRIM'ın karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA ,

B. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde BIRAKILMASINA 6/2/2019 tarihinde karar verildi.

Başkan
Engin YILDIRIM

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
M.Emin KUZ

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Recai AKYEL

Başvuru Numarası : 2015/18990

Karar Tarihi : 6/2/2019

KARŞIOY GEREKÇESİ

1. İmralı F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olarak bulunan başvuru, 17/3/2015 tarihinden bu yana ziyaretçileriyle görüşemediğinden ve kantinden yararlandırılmadığından yakınmaktadır.

2. Tutuklu ve hükümlülerin bir ceza infaz kurumunda tutulmalarından dolayı hak ve özgürlük kısıtlamalarına tabi olmaları infaz rejiminin doğasından kaynaklanmaktadır. Cezaevinde tutulmanın kaçınılmaz sonucu olarak suçun önlenmesi ve disiplinin temini gibi cezaevinde güvenliğin sağlanmasına yönelik kabul edilebilir makul gerekliliklerin olması durumunda hükümlü ve tutukluların sahip oldukları haklar sınırlandırılabilir (*Turan Günana*, B. No: 2013/3550, 19/11/2014, § 35). Bununla birlikte bu kısıtlamalar, ceza infaz sistemi ile ilgili mevzuat ve anayasaya aykırılık oluşturmayacak şekilde düzenlenmeli ve hayata geçirilmelidir.

3. İlgili mevzuatta aranan kısıtlama şartları olmaksızın, yasal olarak tanınmış olan ziyaretçi görüş hakkından başvuru 17/3/2015 tarihinden beri yararlanamamaktadır. Bu durumun, adı geçen Ceza İnfaz Kurumuna sadece deniz yolu ile ulaşılabilmesinin neden olduğu fiziki şartlardan kaynaklandığı idarece belirtilmiştir. İdare, kantin kullanım hakkı ile ziyaretçi hakkının uygulanmasında “hava şartları”, “koster arızası” ve “personel yetersizliğinden” kaynaklanan “kısa süreli aksamalar” olduğunu kabul etmektedir. Söz konusu haklardan başvurunun yararlanmamasına dair herhangi bir yargısal veya idari karar bulunmamaktadır.

4. Mahkememiz çoğunluğu, başvurunun anılan hakları sürekli olarak kullanmasının engellenmediği, devletin yaşanan aksaklıkları gidermediği yönündeki iddialarını destekleyen bilgi ve belge sunmadığı ve bu hakları Ceza İnfaz Kurumunun anılan şartları kapsamında kullandığı gerekçeleriyle somut başvurudaki özel hayat ve aile hayatına saygı hakkına yönelik ihlal iddiasının açıkça dayanaktan yoksun olduğu sonucuna ulaşmıştır.

5. Hükümlü ve tutukluların sahip oldukları haklar içinde buldukları durumdan dolayı sınırlanabilmektedir. Bununla beraber, bu kişiler Anayasa'nın ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin ortak alanı kapsamında olan temel hak ve hürriyetlere genel olarak sahiptir. Bu çerçevede, özel hayata ve aile hayatına saygı hakkına yapılan müdahalenin demokratik bir toplumda gerekli ve ölçülü olması gerekmektedir.

6. Anayasa'da yer alan tüm temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılması hususunda geçerli olan ilkeler, özel hayata saygı hakkının sınırlandırılmasında için de geçerlidir. Anayasa'nın 13. maddesi çerçevesinde bir hakka yönelik müdahalede bulunulurken demokratik toplum düzeninin gerekleri gözetilmeli, sınırlamada öngörülen meşru amaç ile sınırlandırma aracı arasında orantısızlık bulunmamalı, sınırlandırmayla ulaşılabilecek genel yarar ile temel hak ve özgürlüğü sınırlandırılan bireyin kaybı arasında adil bir denge kurulmasına özen gösterilmelidir (*Marcus Frank Cerny* [GK], B. No: 2013/5126, 2/7/2015, § 73; *Serap Tortuk*, B. No: 2013/9660, 21/1/2015, §§ 44, 48).

7. Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi Avrupa Cezaevi Kuralları Hakkında (2006)2 Tavsiye kararına göre:

a) “Özgürlüğünden yoksun bırakılan kişiler, kendilerini mahkûm eden ya da tutuklayan bir karar ile hukuken ellerinden alınmayan bütün haklarını muhafaza ederler.”

b) “Kaynakların eksikliği, mahpusların insan haklarını ihlal eden cezaevi koşullarını mazur gösteremez”.

c) “Mahpusların mümkün olabilen sıklıkta mektup, telefon veya diğer iletişim vasıtalarıyla aileleriyle, başka kişilerle ve dışarıdaki kuruluşların temsilcileriyle haberleşmelerine ve bu kişilerin mahpusları ziyaret etmelerine izin verilmelidir”.

d) “Devam etmekte olan bir ceza soruşturması, emniyet, güvenlik ve düzeninin muhafaza edilmesi, suç işlenmesinin önlenmesi ve suç mağdurunun korunması için gerekli görülmesi halinde, haberleşme ve ziyaretlere kısıtlamalar konabilir ve izlenebilir. Ancak adli bir merci tarafından konulan özel kısıtlamalar da dâhil olmak üzere, bu tür kısıtlamalar yine de kabul edilebilir asgari bir iletişime izin verilmelidir”. (www.cte.adalet.gov.tr/menudekiler/uluslararası/tavsiye_kararlari.doc, erişim tarihi 19 Kasım 2019).

8. Yukarıda ki, Tavsiye Kararında asgari düzeyde de olsa ziyaret hakkının kullanılmasına izin verilmesine ve kaynak eksikliğinin mahpusların insan haklarının ihlal edilmesi sonucunu doğurmaması gerekliliğine dikkat çekilmektedir.

9. Başvurucu, hiçbir hukuki ve idari engel olmadığı halde ulusal ve taraf olunan uluslararası mevzuatça korunan ziyaretçi hakkından maddi imkânsızlıklar gerekçe gösterilerek mahrum bırakılamaz. Bir imkânsızlık veya yetersizlik varsa bile bunun hızlı bir şekilde giderilmesi devletin Anayasa'nın 5. maddesi bağlamında pozitif yükümlülüğü kapsamında.

10. Başvurucu, yasal güvence altındaki ziyaretçi görüş hakkından, aranan kısıtlama koşulları olmaksızın 17/3/2015 tarihinden bu yana “hava şartları”, “koster arızası” ve “personel yetersizliğinden” dolayı yararlanamamaktadır.

11. İdare, bu hakkın kullanılmasında “kısa süreli aksamalar” olduğunu kabul etse de 17/3/2015 tarihinden bu yana başvurusunun ziyaretçi görüşme hakkından mahrum bırakılmasının “kısa süreli aksamalar” kapsamında olduğu söylenemeyeceği gibi bu aksamalara neden olarak gösterilen fiziki koşulların, örneğin hava şartlarının, söz konusu tarihten bu yana süreklilik arz ettiği de söylenemez. Aynı şekilde personel yetersizliği veya koster arızası gibi sorunların da yaklaşık 4 yıldan beri çözülememesi devletin pozitif yükümlülükleri ile uyuşmamaktadır. Neredeyse 4 yıla yaklaşan bir süre boyunca, herhangi bir yargısal veya idari karar olmaksızın başvurusunun ziyaretçi görüş hakkından yararlanamamasının “kısa süreli aksama” olmadığı gayet açıktır.

12. Yüksek Güvenlikli bir Ceza İnfaz Kurumunda tutulu bulunan başvurucudan devletin yaşanan aksaklıkları gidermediği yönündeki iddialarını destekleyen bilgi ve belge sunmasını beklemek de gerçekçi değildir. Başvurucudan, örneğin, “hava şartları” veya “personel yetersizliği” ile ilgili nasıl bir bilgi ve belge sunması beklenmektedir? Her hâlükârda, başvurusunun ziyaretçi görüşme hakkından yararlanmadığını idare de kabul etmektedir.

13. Açıklanan gerekçelerle başvurusunun, Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan özel hayata saygı hakkına, 13. madde çerçevesinde ölçülü olmayan bir müdahalede bulunulduğu ve bunun da söz konusu hakkı ihlal edildiği düşüncesiyle karara katılmıyorum.

Başkan
Engin YILDIRIM